Nr. 23 Toruń, dnia 11 października 1924 Rok IV

DZIENNIK URZĘDOWY

Województwa Pomorskiego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

205.

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego dotyczące katastru bydła.

Na mocy ustawy z 7. IV. 1869 w sprawie środków przeciwksięgosuszowych (Dz. Ust Rz. Niem. str. 105) oraz instrukcji do tej ustawy z 9. VI. 1873 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 147) i ustawy z 30. VII. 1883 r. (Zbiór Ustaw str. 195) oraz na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 14. IV. 24 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. Ust. R. P. nr. 34. str. 510) rozporządzam co następuje:

§ 1.

Zmienia się brzmienie § 14. poz. 3. mego rozporządzenia z dnia 27. IV. 21 r. dot. środków przeciw-księgosuszowych (Dz. Urzędowy 1921 r. str. 536) na następujące: „Za każde świadectwo pochodzenia (wzór 2.) bez względu na ilość zapisanych sztuk płaci właściciel bydła wzgl. zainteresowany, kontrolerowi bydła 10 — dziesięć — groszy, jako ekwiwalent za prowadzenie katastru bydła.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 20. września 1924 r.

Wojewoda:

w z. (—) Stonawski.

L. dz. II. h. 3449/24.

206.

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne w sprawie zarazy stadniczej koni.

Dla ochrony przeciw zarazie stadniczej koni na zasadzie §§ 18 i nast. Ustawy pomorowej z dn. 26. VI 1909 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 519) oraz §§ 233 i nast. rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy z 1. V. 1912 r. rozporządzam co następuje:

§ 1.

Uchyla się rozporządzenie moje z dnia 20. III. 24 r. L. dz. II. h. 1161/24 Dz. Urz. str. 38.

§ 2.

Tworzy się obwód obserwacyjny na powiat Tczewski.

§ 3.

Na wywóz ogierów powyżej 1 roku i klaczy powyżej 2 lat z obwodu podanego w § 1. potrzebne jest zezwolenie Starosty. Pozwolenie takie może być udzielone jedynie na podstawie świadectwa powiatowego lekarza weterynaryjnego, stwierdzającego wykluczenie zarazy stadniczej, jako też podejrzenie o nią.

§ 4.

W obwodzie podanym w § 2. wolno stanowić klacze tylko pod warunkiem, że doprowadzający do stanowienia winno się ogiernikowi przedłożyć świadectwo zdrowia klaczy wystawione przez powiatowego lekarza weteryn. z walorem czterotygodniowym (na koszt strony).

§ 5.

Wszystkie ogiery w obwodzie podanym w § 2. będące w posiadaniu prywatnem, podlegają nadal rejestracji prowadzonej przez wójta i winny być badane co cztery tygodnie przez powiatowego lekarza weterynaryjnego na koszt strony. W tym celu obowiązani są właściciele ogierów powyżej 1 roku zgłosić u wójta w celu zarejestrowania w terminie czterotygodniowym od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia. Państwowe zaś ogiery podlegają tylko czterotygodniowemu badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego na koszt Skarbu Państwa.

Urzędowe badanie ogierów licencjonowanych, czyli uznanych przez związek hodowlany jako rozpłodowych, uskutecznia się także na koszt Skarbu Państwa.

§ 6.

Uchyla się jarmarki na konie w Tczewie i Pelplinie.

§ 7.

Przekroczenia podlegają karom przewidzianym w §§ 74—76 ustawy pomorowej z 26. VI. 1909 r. i w rozporządzeniu Rady Ministrów z 16. VI. 24 r. Dz. Urz. R. P. nr. 52. poz. 529.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 30. września 1924 r.

Wojewoda:

w z. (—) Stonawski.

L. dz. II. h. 3586/24.

OBWIESZCZENIA I KOMUNIKATY.

207.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Dziennik Rozkazów.

D. VII. 30989. A. B. II.

402.

Odszkodowania za straty wojenne ustalone przez komisje szacunkowe.

Wobec coraz częściej wpływających podań do Min. Spraw Wojsk i Min. Skarbu o wypłatę odszkodowań za poniesione straty wojenne lub udzielanie zaliczek na poczet ustalonych przez komisje szacunkowe strat wojennych w myśl Dz. Ust. Nr. 41 poz. 298 z dnia 10/V 1919 r. wyjaśniam na podstawie porozumienia się z Min. Skarbu, że skarb państwa dla

braku podstaw prawnych odszkodowań za straty wojenne nie wypłaca. Wnoszenie zatem podań przez poszkodowanych jest bezcelowe i naraża dotyczące osoby na niepotrzebne koszty. Powołuję się równocześnie na normujące sprawę powyższych odszkodowań komunikaty Min. Skarbu zamieszczone w Monitorze Polskim z dnia 2 września 1921 r. Nr. 199 i z dnia 26 stycznia 1922 r. Nr. 21.

208.

Normy wynagrodzenia za osobiste świadczenia wojenne na wypadek mob.

Na podstawie art. 12. ustawy z dnia 25. VII. 1919 r. o osobistych świadczeniach wojennych (Dz. U. R. P. Nr. 67. poz. 401) łącznie z art. 11. rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych do tejże ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 64. poz. 428) ustalam w porozumieniu z D. O. K. VIII. z Okręgowym Inspektorem Pracy i z Pomorską Izbą Skarbową, następujące normy wynagrodzenia za osobiste świadczenia w razie zastosowania ustawy z dnia 25. VII. 1919 r.:

Wysokość wynagrodzenia dla robotników niewykwalifikowanych za jeden dzień:

1. w mieście Toruniu 3.45 zł.
2. poza Toruniem na obszarze Województwa Pomorskiego 3.25 zł.

Wysokość wynagrodzenia dla robotników wykwalifikowanych (rzemieślników) za 1 dzień:

1. w mieście Toruniu 4.40 zł.
2. poza Toruniem na obszarze Wojew. Pomorskiego 4 zł.

Wysokość wynagrodzenia za podwody za jeden dzień:

1. w mieście Toruniu:
   a) podwoda jednokonna 9 zł.
   b) podwoda dwukonna 12 zł.
2. poza Toruniem, na obszarze Wojew. Pomorskiego:
   a) podwoda jednokonna 8 zł.
   b) podwoda dwukonna 11 zł.

Normy powyższe obowiązują aż do ogłoszenia nowych norm.

Toruń, dnia 17. września 1924 r.

Za Wojewodę:
Jan Stonawski.

L. dz. II. k. 2581 mob.

209.

Do
Pana Dra Wybickiego
Przewodniczącego Komit. Woj. Sprowadzenia zwłok H. Sienkiewicza
w Toruniu
ul. Mostowa 13.

Na wniosek z dnia 23. września 1924 r. zezwalam na urządzenie kolekty publicznej przez zbieranie składek po domach i lokalach publicznych u mieszkańców na obszarze Województwa Pomorskiego w czasie od 1. X. do 31. X. 1924 na rzecz funduszu Sienkiewiczowskiego.

Kolektorzy winni mieć listy ze stronami numerowanemi liczbą bieżącą, zaopatrzoną pieczęcią urzędową miejscowej władzy policyjnej (pana wójta, burmistrza), która poświadcza jednocześnie ilość stron.

Każdemu ofiarodawcy należy listę przedłożyć celem zapisywania wysokości złożonej ofiary i pokwitowania własnoręcznym podpisem.

W przeciągu 4 tygodni po ukończeniu kolekty proszę mi przedłożyć sprawozdanie o wyniku z dołączeniem list kolektywnych.

Toruń, dnia 26. IX. 1924 r.

Wojewoda:
w z. (—) Stonawski

L. dz. III—12144/24.

210.

Ogłoszenie.

Oton Czech, właściciel młyna w Młynku powiat Kartuzki wniósł do tutejszego Sądu Administracyjnego o ustalenie i zapisanie do księgi wodnej istniejącego a przysługującego mu prawa wodnego do piętrzenia wody rzeki Stołpy przy jazi do wysokości x 48,94 m. N. N. celem uruchomienia młyna za pomocą turbiny. Istnienie tych praw opiera wnioskodawca na odwiecznem przedawnieniu, wskazując na to, że to prawo wodne istnieć ma od 300 lat. Urzędowo stwierdzono, że prawo to istnieje już 60 lat.

Niniejsze ogłasza się w myśl §§ 86 i 65 ustawy wodnej z 7. kwietnia 1913 z tem, że w przeciągu dni 14, licząc od dnia po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego względnie w O-

rądowniku, mogą interesowani wnieść sprzeciwy przeciw tym prawom.

Sprzeciwy muszą być uzasadnione i należy je wnieść wprost do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Toruniu.

Sprzeciwy wniesione później nie zostaną uwzględnione.

Plany i objaśnienia techniczne odnośnie do tych praw zostały wyłożone do wglądu w Starostwie w Kartuzach.

Termin do jawnego rozpatrywania sprzeciwów przed tutejszym Sądem wyznaczam na ósmy dzień po wyż oznaczonym terminie 14 dniowym. Gdyby ten ósmy dzień wypadł na niedzielę lub święto, rozprawa odbędzie się w dniu następnym bez względu na to, czy strony staną do rozprawy czy nie.

Toruń, dnia 23 września 1924 r.

W imieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjn. jako władzy ksiąg wodnych

Wiceprezes:

(—) Eckhardt.

Nr. S. A. V 14/21.

211.

List Pochwalny.

Za bezinteresowną i ożywioną duchem obywatelskim działalność na rzecz Towarzystwa Pomocy Naukowej dla młodzieży Ziem Pomorskich przy zaprowadzeniu racjonalnej gospodarki leśnej w majątku Antoniewo, stanowiącym własność tegoż towarzystwa, wyrażam Panu inż. Aleksandrowi **Jezierskiemu**, państwowemu Nadleśniczemu, w Klesnowie uznanie i pochwałę.

Wojewoda:

(—) Dr. Wachowiak.

L. dz. I b. 2067/24

212.

Pan Wojewoda na mocy ustawowo przysługujących mu uprawnień udzielił prezenty na probostwo w Wielu w powiecie Chojnickim ks. Józefowi Wryczy, wikaremu z Kowalewa

Naczelnik Wydziału II.

(—) Stonawski.

L. dz. II d 1321/24.

OKÓLNIKI.

213.

Okólnik Nr. 449.

W sprawie odroczeń służby wojskowej uczniów rzemieślniczych.

W myśl pkt. c. art. 53 i punktu e art. 57 ustawy z dnia 23. maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609) z odroczeń służby w wojsku mogą korzystać uczniowie rzemieślniczy (terminatorzy) celem dokończenia praktyki zawodowej.

Odroczenie w myśl powyższego może być udzielone tym uczniom rzemieślniczym, którzy terminują w rzemiośle u mistrzów rzemieślniczych uprawnionych do zatrudniania uczni i wykażą się świadectwem o odbywaniu nauki rzemieślniczej, wydanem przez zarząd właściwego cechu rzemieślniczego, wzgl. przez zarząd Izby Rzemieślniczej i poświadczeniem przez Instruktora Stowarzyszeń Przemysłowych (Wydział Przemysłu i Handlu Urzędu Wojewódzkiego).

Odroczenie powyższe może być udzielane z roku na rok, nie dłużej jednakże, jak do 22 roku życia włącznie.

Poleca się Panom Starostom i Magistratom powyższe podać do wiadomości zainteresowanych sposobem tam. przyjętym.

Toruń, dnia 12. września 1924 r.

Wojewoda:

Dr. Wachowiak.

L. dz. XI. d. - - 4106/24

214.

Okólnik Nr. 451.

W sprawie stosowania legalnych jednostek miar w handlu przędzą wełnianą.

Do

Wszystkich P.P. Starostów w Województwie Pomorskiem oraz Prezydentów miast Torunia i Grudziądza.

W handlu przędzą wełnianą utarł się w ostatnich czasach zwyczaj sprzedawania jej na pasma, wprowadzony przez nierzetelnych handlarzy, sprzeciwiający się art. 8 Dekretu o miarach z dnia 8. II 1919 (Dz. P. P. Nr. 15, poz. 211) i przynoszący znaczną finansową szkodę szerszym warstwom ludności. Fabryki niemieckie pakowały dawniej przędzę w paczki zawierające każda po 50 deka-

gramów ($^1/_2$ kilograma w pięciu pasmach po 10 dekagramów (100 gramów) każde. Kto zatem dawniej kupił pasmo przędzy, wiedział, że kupił 10 dkg. tejże. Dzisiejsze paczki przędzy noszą wprawdzie szumną nazwę „Sternwolle" i zawierają również po 5 pasm, jednakże każda paczka wykazuje zaledwie ciężar 40 dkg., czyli, że publiczność jest poszkodowaną o 10 dkg. na paczce, cena zaś jest kalkulowana w stosunku do kilograma za 50 dkg.

Sprzedaż przędzy w detalu nie powinna się odbywać na pasma, lecz na wagę i ceny powinny być uwidocznione za kilogram, wzgl. część jego.

Przekroczenia tego przepisu winny być karane w myśl par. 22. ustawy o miarach i wagach z 30. maja 1908 (Dz. Urz. Rzeszy niem. str. 349), tudzież rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. I 1924. (Dz. U. Nr. 9., poz. 89) grzywną do 150 zł., lub też aresztem.

Ponieważ teraz jest główny sezon sprzedaży przędzy — polecam PP. Starostom i Prezydentom miast natychmiast wydać podległym władzom odpowiednie zarządzenia, by w handlu przędzą wełnianą używano jedynie legalnych jednostek miar.

Toruń, dnia 20. września 1924 r.

Wojewoda:

w z. Stonawski.

L. dz. XI c — 4195/24.

215.

Okólnik Nr. 464.

Uzupełniający okólnik Nr. 416 z dnia 28. VIII. 24. L. dz. XI a 3874/24 w sprawie dostarczania przez zakłady przemysłowe miesięcznych sprawozdań o stanie zatrudnienia.

I. Zakłady przemysłowe, obowiązane do dostarczania miesięcznych sprawozdań o stanie zatrudnienia, winny zawiadamiać tak Główny Urząd Statystyczny w Warszawie, jako też i mnie o każdorazowem przerwaniu wzgl. wznowieniu pracy w zakładzie.

II. Wszystkie zbyteczne formularze do sprawozdań o stanie zatrudnienia, otrzymywane przez PP. Starostów (Prezydent. miast) od Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie (ustęp 2. punktu II. okólnika mego Nr. 416), należy zwracać co $^1/_2$ roku Gł. Urz. Stat., a co miesiąc powiadomić go pismem, ile formularzy z danego miesiąca pozostało.

III. Spisy zakładów przemysłowych podlegających karom, będę przesyłał PP. Starostom (Prezydentom miast) ze wskazaniem stopnia przekroczenia i proponowanej przez Gł. Urząd Statystyczny wysokości kary.

Do odpowiedzialności należy pociągać właścicieli wzgl. kierowników zakładów (a nie firmy).

IV. Jeszcze raz PP. Starostom (Prezydentom miast) przypominam terminowe przesłanie Głównemu Urzędowi Statystycznemu spisu firm przemysłowych, zatrudniających normalnie 20 robotników (punkt I. mego okólnika Nr. 416). Do przedsiębiorstw zatrudniających normalnie 20 robotników lub więcej, należy zaliczyć te wszystkie, w których liczba zatrudnionych robotników chociażby chwilowo w 1923 lub 1924 roku dosięgła 20 tu.

Toruń, dnia 26. września 1924 r.

Za Wojewodę:

(—) Celichowski.

L. dz. XI a — 4294/24.

216.

Okólnik Nr. 476.

W sprawie koncesjonowanych zakładów reparacji narzędzi mierniczych.

(Według rozdzielnika.)

Ze sprawozdania Naczelnika Okręgu Legalizacji narzędzi mierniczych w Poznaniu okazało się, że w tut. miastach powiatowych prawie wcale niema koncesjonowanych warsztatów naprawy narzędzi mierniczych.

Brak koncesjonowanych warsztatów narzędzi m. w każdym powiecie przyczynił się głównie do powstania rozgoryczenia u ludności, z powodu bowiem braku tych warsztatów koncesjonarjusze z Województw sąsiednich oferowali swoje usługi, które z braku konkurencji na miejscu były za drogie, nieraz zaś naprawa n. m. wogóle była niemożliwa, wskutek czego leżą u wójtów i sołtysów znaczne ilości skonfiskowanych wag, które powinny były być dawno w konc. warsztatach naprawione, na wezwanie tych warsztatów zalegalizowane przez Urząd

Miar i następnie przez Władze policyjne sprzedane ludności. Wskazanem by było, ażeby narzędzia te sprzedane były przedewszystkiem pierwotnym ich właścicielom, którym wagi skonfiskowane zostały po przystępnych cenach, nieprzewyższających kosztów naprawy narzędzi m., legalizacji i kosztów ich transportu i przechowania.

W myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14. maja 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 57, poz. 346) na wyrób, **reparację** i sprzedaż narzędzi m. potrzeba zezwolenia Głównego Urzędu Miar w Warszawie, który wydaje zezwolenie po zebraniu przez podwładne mu organy opinji o kwalifikacjach moralnych, a co do fabrykantów i rzemieślników i o technicznej sprawności petentów.

Celem usunięcia więc zażaleń ludności wypływających głównie z przyczyny braku miejsc. konc. zakładów reparacji narzędzi m. — należałoby skłonić przynajmniej dwóch pewnych i fachowych rzemieślników w powiecie, specjalistów-wagarzy do stawienia za pośrednictwem P.P. Starostów (Prezydentów miast) odpowiedniego wniosku o udzielenie im koncesji na naprawę narz. miern.

Do podania zaopatrzonego w odpowiednią opłatę stemplową winni petenci dołączyć świadectwa uzdolnienia i moralności (w oryginale lub uwierzytelnionych odpisach). W myśl artykułu 3. cyt. rozporządzenia zakłady wyrobu, reparacji i sprzedaży narzędzi m. podlegają kontroli Głównego Urzędu Miar i jego organów.

Panów Starostów i Prezydentów miast proszę o umieszczenie odpowiedniego komunikatu w Orędowniku Pow. (Tygodniku urzędowym) oraz o przyczynienie się w sposób właściwy do powstania omawianych zakładów reparacji narzędzi mierniczych. — O wykonaniu powyższego proszę mnie do dnia 1. XI. 24. zawiadomić z podaniem nazwisk proponowanych koncesjonarjuszy.

Toruń, dnia 30 września 1924 r.

Wojewoda:
w z. Stonawski.

L. dz. XI c—4328/24.

ZAGINIONE DOKUMENTY.

217.

Zgubiłem legitymację służbową nr. 812 wypisaną na imię Edmund Chojnacki.

Chojnacki Edmund, nauczyciel
w Klaninach.

218.

Zgubiłem legitymację wystawioną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego na nazwisko Marji Tochówny nr. 855.

Marja Tochówna.

219.

Zgubiłem legitymację na nazwisko Bronisław Masiak, nauczyciel szkół powszechnych.

Masiak Bronisław,
nauczyciel Szkoły nowomiejskiej
w Tczewie.

220.

W dniu 18 sierpnia br. skradziono mi na stacji w Bydgoszczy torebkę, w której się znajdowała moja legitymacja służbowa.

Stanisława Kitowska nauczycielka
Kosć — Jania, pow. Gniew.

221.

Zgubiłem legitymację służbową. Uczciwego znalazcę proszę o zwrot takowej; koszty zwracam. Nr. legitymacji 404.

Jan Czapski nauczyciel.
Węziory, pow. Kartuzy.

Sprostowanie.

Ustęp pierwszy ogłoszenia z d. 1. VIII. 24 r. L. dz. II. i 866/24 w przedmiocie zmiany nazw wód (Dziennik Urzędowy Nr. 20. poz. 168 ma brzmieć:

„Z upoważnienia Ministerstwa **Spraw Wewnętrznych** zmienia się nazwy" itd. a nie jak mylnie podano: z upoważnienia Ministerstwa **Rolnictwa i Dóbr Państwowych.**

—o—

Czcionkami Drukarni Robotniczej W. Pawlak i S-ka w Toruniu.